

GEBORTEHUIS

'Ik heb hem een schop voor zijn donder gegeven'

Wie: Henny van der Schilden, werkte bij PostNL.
Wanneer: 27 maart 1952.
Waar: Cornelis Roobolstraat 70.

Jos van Sambeek

„Ik sliep met mijn jongere en oudere broer in een klein kamertje in onze benedenwoning. Onze kleren waren altijd eerst door de oudste gedragen, mijn

broertje en ik hadden dus nooit wat nieuws. Mijn vader deed aan wedstrijden. Hij werd heel vaak eerste, tweede of derde en won prijzen als een

Meisjes

„In mijn hele jeugd was het zwemmen in het Noorderbad, rolschaatsen op de baan aan de Adriaan van Bergenstraat en dansen bij Dansschool Jansen aan de straatweg. We deden het ook van wege de meisjes.

stepje, een servies of een klok. Dat kwam goed uit want we hadden het niet breed.
„In 1963 was zelfs het Amsterdam-Rijnkanaal dichtgevroren. Een ijsbreker hield een geul open voor de scheepvaart, ik zie de schotsen nog voor me. Bij de kolleis in het kanaal bij de Pegus en Werkspoor kon je goed vissen, er zat veel snoekbaars vanwege het warme water.
„Onderweg naar de Rietendakschool nam een grotere

jongen me altijd te grazen. Dan klemden hij zijn arm om mijn nek en dan moest ik een heel eind meelopen. Ik verdomde het om voor hem om te lopen en heb hem ook wel eens een schop voor zijn donder gegeven. Ik voetbalde bij Holland en ik ging altijd naar de thuiswedstrijden van Elinkwijk, daar kwamen toen duizenden mensen op af.”

▲ Henny van der Schilden deelde met zijn jongere en oudere broer een klein slaapkamertje aan de Cornelis Roobolstraat 70. FOTO AD

GEBORTEHUIS

'Ik vond het een feest op Kanaleneiland'

Wie: Eric de Vos, directeur GGZ.
Wanneer: 2 november 1964.
Waar: Van Eysingalaan 359, Utrecht.

Jos van Sambeek

„Een leuk gezin, een leuke sprankelende buurt, heel veel kinderen en altijd buiten spelen. Ik vond het een feest op Kanaleneiland. We woonden vierhoog en keken uit over de

Admiraal Helfrichlaan. Aan de overkant was een veld dat gebruikt werd als festivalterrein. Jaarlijks waren daar circus Boltini en

Sarrasani. Ze gingen altijd met dieren door de wijk, ik zie nog een losgebroke olifant over de Admiraal Helfrichlaan denderen. Bij Sarrasani hielp ik met opbouwen, dan kreeg je een vrijskaartje. Tussen de flats aan de Van Eysingalaan had je meerdere pleintjes waar je speelde met kinderen uit je eigen buurt. Bij voetballen en rolschaatsen

was het pleintje tegen pleintje. In de buurt was ook een bouwspeltuin met veel activiteiten. Je kon er hutten bouwen en met zelfgemaakte karretjes van een hoge bult af. Ik voetbalde bij vv Utrecht. 's Winters schaatsen we op de sloten in de buurt en 's zomers waren we veel in Den Hommel, toen een enorm groot zwembad met een hoge

springtoren en een wedstrijdbad. Wat heel erg in was in die tijd, was het pijltjes schieten uit pvc-pijpen. Die haalden we bij Piiper aan de Van Bijkershoeklaan.
Toen ik 14 was verhuisden we naar een eengezinswoning met een tuin aan de Jekerstraat. Het was een geweldige kans voor mijn ouders, mij maakte het niet zoveel uit.”

▲ De flat aan de Van Eysingalaan. „Tussen de flats had je meerdere pleintjes, waar je speelde met kinderen uit je eigen buurt.” FOTO AD

GEBORTEHUIS

'Slootjespringen waar nu Lunetten is'

Wie: Jan Visch, was amanuensis.
Wanneer: 12 juni 1946.

Waar: Nieuwravenstraat 15A

Jos van Sambeek

„Het was een reuzegezellige straat met veel kinderen. Ik had er 'de grote jongens' en 'de jongens'. De groten waren in de oorlog geboren en

de gewone jongens erna. Het verschil was heel duidelijk omdat er in het laatste oorlogsjaar weinig kinderen geboren waren. We woonden drie-

hoog. Ik was a jaar toen we naar een benedenwoning aan de overkant verhuisden. Het was woningruil, dat kon je in die tijd gewoon onderling regelen. Ik deelde met mijn zus een slaapkamer. Op mijn twaalfde gingen we naar een huis met een douche aan de Dollardstraat, dat was vooral omdat mijn vader het badhuis maar niks vond.

De Nieuwravenstraat is altijd mijn straat gebleven want daar zaten mijn vriendjes. We speelden vaak bij de nieuwbouw in Hoograven. Bouwhekken waren er toen niet, je kon gewoon de flats in en in de liften spelen. We voetbalden op het oude veld van Odin aan de Koningingweg. We gingen slootjespringen waar nu Lunetten is

en wielrennen rond het Wielingenplein. Vaak gingen we op de fiets naar uitwedstrijden van Velox, tot Hilversum en Wageningen aan toe. Ik ging ook vaak achter op de brommer met mijn vader mee.”
Groenteboer
„Als jochie van 11 hielp ik op zaterdag de groenteboer. Ik heb dat 22 jaar gedaan.”

▲ Jan Visch verhuisde op zijn twaalfde naar een woning met een douche. „Mijn vader vond het badhuis niks. Maar de Nieuwravenstraat is altijd mijn straat gebleven.” FOTO AD

GEBORTEHUIS

'Voetballen deed je toen met een tennisbal'

Wie: Hennie Agterberg, was slager.
Wanneer: 6 februari 1936.
Waar: Bethlehemweg 65.

Jos van Sambeek

„Ik ben geboren in het benedenhuis, tussen de slagerij en de worstmakerij van mijn vader in. Er was daar een huiskamer, waarin mijn ouders ook slapen, en een slaapkamer-

tien genoemd. Bij de kapper in de straat was het op woensdagmiddag altijd druk want hij knipte kinderen dan tegen een laag tarief. Zijn vrouw deed het grove knipwerk en hij maakte het dan af. Tegenover onze zaak zat kruidenier Zegers. Als de winkels dicht waren voetballen we en gebruikten we de deuren van de slagerij en de

kruidenier als doel. Voetballen deed je toen met een tennisbal, meer hadden we niet. Ik weet nog dat ik de koning te rijk was toen ik met sinterklaas een tennisbal kreeg. De Oudenoord bestond al, maar liep niet verder dan de Oude Pijlsweerdstraat. Je kon er voetballen, tolleren en hoepelen want er was ruimte genoeg, aan nog maar één

kant stonden huizen. Op mijn 15de ging ik als oudste van het gezin werken in de zaak, klanten rijden op de fiets in heel Utrecht. Ik heb een hele mooie jeugd gehad aan de Bethlehemweg. Later, nadat mijn broer en ik de slagerij hadden overgenomen van mijn ouders, heb ik nog jarenlang boven de zaak gewoond.”

▲ 'Mijn ouders slapen in de huiskamer.' FOTO JOS VAN SAMBEEK

GEBORTEHUIS

'Er waren hier geweldige buurtfeesten'

Wie: Herman Servaas, was herenkapper.
Wanneer: 19 januari 1932.
Waar: Lauwerrecht 57.

Jos van Sambeek

„Mijn moeder dacht dat ze geen kinderen kon krijgen. Mijn ouders waren daarom heel blij met me. Ik bleef enig kind en werd wel een beetje verwend.

Aan de Lauwerrecht was in mijn jeugd veel bedrijvigheid. Op die 200 meter zaten een klompenmaker, een schoenmaker, twee

slagerijen, een fiet-senmaker, een groente-, een zuivel- en een snoepwinkel, een kruidenier, een kolenboer, een bakkerij, café de Papegaai en drie herenkapsalons, waaronder die van mijn vader. In de oorlog hielp ik bij bakker De Raad. In ruil daarvoor hadden we altijd brood, ook in de hongervinter. De Duitsers zaten in die tijd in de Benenklui-

om het spoorvadi-duct over de Vecht te bewaken. Ze lieten zich knippen door mijn vader. Toen ze vonden dat het te lang duurde voor ze aan de beurt waren, moest mijn vader naar de Benenklui-om op ze te knippen. Na de oorlog had je de geweldige buurtfeesten. Dan trokken de Veermanen op- en neer door de straat.”

▲ Het geboortehuis van Herman Servaas aan de Lauwerrecht. „Er was veel bedrijvigheid.” FOTO JOS VAN SAMBEEK

